

کنفدراسیون اتحادیه ای بین المللی (ITUC) دستگیری مجدد

منصور اسانلو را شدیداً "محکوم نمود و خواستار آزادی سریع

ایشان و فعالیت آزادانه سندیکای کارگران شرکت واحد گردید!



کنفدراسیون اتحادیه ای بین المللی = ITUC

شاران بورون : رئیس کنفدراسیون

گای رایدر : دبیر اول کنفدراسیون

به : آقای محمود احمدی نژاد - رئیس جمهور اسلامی ایران

30 نوامبر 2006-

درباره : ادامه بازداشت منصور اسانلو

آقای رئیس جمهوری

از طرف کنفدراسیون اتحادیه ای بین المللی که در برگیرنده 307 سازمان عضو و 168 میلیون نفر عضو در 150 کشور جهان است ما به شدت بازداشت آقای منصور اسانلو، رئیس سندیکای کارگران شرکت واحد را محکوم می کنیم. کنفدراسیون اتحادیه ای بین المللی یاد آور می شود که در تاریخ 20 نوامبر 2006 فدراسیون بین المللی حمل و نقل و کنفدراسیون ما در طی نامه ای به شما نگرانی های خود را در مورد سلامت وی ابراز داشته بود. فدراسیون مذکور در این فرصت تأکید کرده بود که بازداشت او غیر قانونی بوده، که وی توسط ماموران لباس شخصی که حتی خود را معرفی نکرده و حکم بازداشتی ارائه نداده بودند دستگیر شده است. فدراسیون بین المللی حمل و نقل همچنین به شدت نسبت به خشونت اعمال شده در هنگام بازداشت و اینکه بر اساس گزارش ها تیر اندازی هوایی انجام شده است اعتراض کرده بود.

بر اساس گزارش کنفدراسیون او به یک وکیل دسترسی نداشته است. یک قاضی همسر آقای اسانلو را مطلع کرده است که همسر وی در بند 209 زندان اوین حبس شده است. در 26 نوامبر همسر وی اجازه یافته است تا ملاقات کوتاهی با وی داشته باشد. براساس گزارش خبرگزاری ایلنا منصور اسانلو در تاریخ 26 نوامبر از زندان اوین به بخش 14 دادگاه انقلاب منتقل شده تا مورد بازپرسی در باره عدم حضور در دادگاه قرار گیرد. کنفدراسیون اتحادیه ای بین المللی با قاطعیت این اتهامات را رد می کند زیرا وی باید خود را روز 20 نوامبر 2006 معرفی می کرده است و بازداشت او روز قبل از آن صورت گرفته است. علاوه بر این،

اعضای خانواده اسانلو خانه هایشان را برای ضمانت آزادی اسانلو در تاریخ 9 اوت به گرو گذاشته بودند لذا این امر سبب می شود که احتمال اینکه او می خواسته با دادسرا همکاری نکند وجود نداشته باشد.

کنفدراسیون اتحادیه ای بین المللی بر این باورست که بازداشت دوباره وی با توجه به گذشته طولانی سرکوبی که او تا به حال با آن مواجه بوده است، در ارتباط مستقیم با فعالیت های سندیکایی او می باشد.

آقای اسانلو در طول بازداشت خود در زندان سه ماه و 23 روز در سلول انفرادی بسر برده است. او در تمام مدت اقامت خویش در زندان زیر فشار شدید روانی قرار گرفته است. بارها به وی چشم بند و دستبند زده اند و در طول بازجویی ها وی را مورد تهدید و فشار قرار داده اند که تا زمانی که نیروهای انتظامی اراده کنند او در بازداشت باقی خواهد ماند. بارها برای ملاقات، استفاده از تلفن و یا رفتن به هواخوری حق وی نادیده شده بوده است. تیم بازجویان مرتب عوض می شده و تمامی سئوالات در رابطه با اتهامات علیه وی نبوده است. او مجبور شده است به دلیل تهدید به باقی ماندن در حبس به مدت 15 سال در رابطه با زندگی شخصی، کارش و روابطش با دوستان و همکارانش صحبت کند. به او گفته شده بود که اگر کشور را ترک کند خانواده اش را از میان خواهند برد.

حتی زمانی که وی از زندان آزاد شد، فشارها ادامه یافت. او بارها به پلیس احضار شد و نیروهای انتظامی حتی با همسر وی در محل کارش تماس گرفتند. او بعد از آنکه به دادگاه انقلاب احضار شد و مورد تهدید بازداشت قرار گرفت به دفتر سازمان ملل در تهران در رابطه با موقعیتش شکایت برد. از او و همسرش خواسته شده بود تا تعهد کنند که ارتباط خود را با دوستانشان قطع کنند.

با این وجود آقای اسانلو به شرکت در جلسات سندیکای شرکت واحد داد و روابطش را با جنبش سندیکایی بین المللی حفظ کرد. این ها حقوق مشروع فعالان سندیکایی است.

سندیکای شرکت واحد از سوی سازمان جهانی کار برای شرکت در جلسه ی کاری در مورد جهانی شدن و خصوصی سازی که توسط شاخه ی منطقه ای آسیای جنوب شرقی این سازمان در تاریخ 8 نوامبر برگزار شده، دعوت شده بود. در مسیر خود اسانلو و نه نفر از اعضای کمیته اجرایی سندیکای شرکت واحد، در شهر تبریز، بازداشت شدند. سایر شرکت کنندگان در این جلسه از جمله نمایندگان شوراهای اسلامی کار ظاهراً" مورد بازداشت قرار نگرفتند.

کنفدراسیون اتحادیه ای بین المللی بر این باورست که ادامه فعالیت های وی و نیز تماس او با سازمانهای بین المللی مانند سازمان جهانی کار، سازمان ملل، فدراسیون بین المللی حمل و نقل و کنفدراسیون اتحادیه ای بین المللی دلایل اصلی بازداشت وی می باشند. در این شرایط کنفدراسیون چاره دیگری ندارد مگر آنکه از سازمان جهانی کار بخواهد تا همکاری خویش با حکومت ایران را مورد بازنگری قرار دهد.

حق شرکت در فعالیت های سندیکایی و فعال بودن در کار سندیکایی بین المللی مانند شرکت در جلسات سازمان جهانی کار جزو حقوق محافظت شده بوده و به عنوان اصل آزادی تشکل ها به طور بین المللی به

رسمیت شناخته شده است. بازداشت اخیر منصور اسانلو یک تجاوز آشکار به این اصل می باشد، اصلی که حکومت ایران به واسطه ی عضویتش در سازمان جهانی کار باید به مورد رعایت قرار دهد. به علاوه، حکومت شما و به ویژه وزارت کار بارها به سندیکایی بین المللی اتحادیه ها (بنابر این به کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد) و به فدراسیون بین المللی حمل و نقل اطمینان داده است که نسبت به رعایت حقوق کارگران و گفتگو با جنبش سندیکایی بین المللی متعهد می باشد. با این همه تا زمانی که منصور اسانلو در زندان بسر برد، هیچ سازمانی نمی تواند قول یک گفتگوی باز و سازنده را که حکومت ایران و وزارت کار آن داده اند واقعی و صادقانه بدانند.

کنفدراسیون اتحادیه ای بین المللی از شما، آقای ریس جمهور، موکدانه می خواهد دستور آزادی سریع و بی قید و شرط وی را صادر کنید.

با احترام

گای رایدر دبیر اول

رونوشت به: آیت الله خامنه ای رهبر جمهوری اسلامی

ترجمه و تکثیر از : اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران

www.etehadbinalmelali.com

www.workers-iran.org

info@workers-iran.org

alliance@workers-iran.org